

Em dic Rosa Monreal Pérez, filla de l'Hospitalet, nascuda a La Torrassa. Amb el nom de la mare que es diu Llibertat i la meua data de naixement el 14 d'abril

estava predestinada a ser republicana. Així ha estat i així vull que sigui la meua ciutat i el meu país.

El pare va ser sastre a mida, treballava a casa, i recordo que el meu germà i jo jugàvem entre fils i patrons mentre ell tallava, cosia i planxava els vestits. I la mare que havia estat teixidora va passar a ser "economista", volia dir mestressa de casa. Vetllant per l'economia de la família. En arribar la moda del "pret a porter" i amb ella temps foscos per els sastres, el pare va tenir que fer un canvi important, deixant les tisores per les premses de la multinacional que no ha estat manipulada per l'estat. Va passar de tallar vestits a tallar i fer cotxes a la Zona Franca.

La meua adolescència va estar molt vinculada a l'esport de la ciutat formant part de l'equip femení de bàsquet Santiago Apòstol. Època de la qual tinc grans amics i molts bons records.

Vaig estudiar secretariat i en acabar els estudis el meu primer treball als disset anys va ser en una assessoria fiscal molt a prop de l'Arc de Triomf, escenari de molts voluntariats fets amb l'ANC els darrers anys. Vaig passar per una botiga de moda i també vaig fer de venedora de llibres per tornar a les meues funcions de secretaria durant vint-i-dos anys en una empresa a la zona de Ctra. del Mig que tenia com activitat la fabricació d'escalfadors elèctrics i banyeres d'hidromassatge.

Per reciclar-me vaig fer un curs de paquet office, photoshop i un altre de Community Manager. Fent col·laboracions de continguts en blogs i pàgines web. M'agraden les noves tecnologies, les xarxes socials i crec que són una eina molt útil per treballar.

Soc integrant de la Plataforma Plaça Espanyola a on exposem la problemàtica existent a la plaça i el seu entorn, i intentem resoldre tot el que podem fent d'enllaç entre els veïns i l'Ajuntament mitjançant la regidoria. Així com també soc voluntària de l'Anc i Omnium i puc dir que es una experiència molt gratificant. Es un orgull poder contribuir una miqueta a fer el país que volem.

M'estimo el meu barri, la meva ciutat i el meu país i es per això que he decidit presentar-me a primàries, llista que ha de ser escollida per tots i totes. M'agrada pensar en una llista de tots els colors que sigui escollida per gent diversa amb punts de vista diferents però amb un objectiu clar: fer la república catalana i millorar la nostra ciutat.

Tots estem d'acord en que l'1 d'octubre es el punt de no retorn i totes sabem que si volem ens podem organitzar per fer capgirar a un estat que fa olor a naftalina. De fet mai havia vist el meu barri com el vaig veure els dies anteriors i posteriors a l'1-O, vaig veure en els ulls dels meus veïns la complicitat i la fermesa que tots junts anàvem a una malgrat l'adversitat dels fets. Els dies posteriors van ser una mescla de sensacions i sentiments que cal tenir molt en compte a partir d'ara al fer les coses. Segur ens vam sentir contents, tristos, il·lusionats, decebuts i fins i tot abandonats però aquestes sensacions son les que hem de tenir presents a l'hora d'actuar i escollir el camí que ens farà implementar el resultat del nostre referèndum.

M'agradaria millorar moltes coses de la meva ciutat i que amb les millores tingues l'aspecte d'una ciutat del segle XXI. S'ho mereix, ens ho mereixem.

Millorar la convivència, civisme i integració als barris. Millorar els serveis a la nostra gent gran, preservar el nostre patrimoni, i generar llocs de treball perquè els nostres joves no hagin de marxar fora del país. Recuperar espais per fer zones verdes i dotar de pulmons a la nostra ciutat que s'ofega.

La ciutat de l'Hospitalet necessita ser escoltada i les primàries són el seu altaveu.

Vols dir la teva? Som-hi.

“L'espurna del canvi comença en un mateix, la força dels somnis és l'arma dels rebels”